

Dansen met Bob Dylan

In Parijs gaat binnenkort *Lisbeth Gruwez dances Bob Dylan* van Voetvolk in première. Maarten Van Cauwenberghe draait songs van Dylan op vinyl, terwijl Gruwez een passende choreografie danst. 'Een genereuze voorstelling om van te genieten; er is al zoveel koud en hard theater.'

Toen Bob Dylan op 10 november 2013 in Vorst Nationaal speelde, droomde Lisbeth Gruwez ervan op het podium te klauteren en voor hem te dansen. Dat deed ze niet, maar twee jaar later kreeg Voetvolk – het dansensemble van Lisbeth Gruwez en Maarten Van Cauwenberghe – wel de rechten om met zijn muziek te werken.

Hoe danst u Dylan?

MAARTEN VAN CAUWENBERGHE: Zoals Dylan omgaat met tijd, zo speelt ook Lisbeth met tijd en ritme in haar dans. Ik besef nog niet zo lang wat een geweldige kunstenaar Dylan is, en hoe zijn muziek je onderhuids pakt. Tijdens onze wereldtournee *It's going to get worse and worse and worse, my friend*, legde ik geregeld Dylan op. Dat bracht rust.

LISBETH GRUWEZ: Zo werd ik ook verliefd op Dylan. Hij werd zelfs een ritueel. Net voor we een opvoering begonnen, at ik een banaan en legde Maarten *One More Cup of Coffee* op. Maar ook tijdens de opwarming draaide hij geregeld songs van Dylan. Langzaam groeide het besef dat die opwarming een mooie voorstelling zou kunnen worden.

Waarover gaat uw voorstelling?

VAN CAUWENBERGHE: Over zijn muziek. We willen geen groots verhaal vertellen waarin zijn liedjes als illustratie dienen. Het kostte ons twee jaar om Dylans agent ervan te overtuigen dat we geen musical wilden maken of massa's geld aan hem wilden verdienen.

GRUWEZ: Onze voorstelling is opgebouwd als een album met nummers uit de jaren zestig en zeventig die nog nooit

'Het is niet belangrijk om te begrijpen wat Dylan zingt, maar hoe hij het zingt.'

samen op een plaat stonden. We kozen voor die vroege periode omdat de productie van de songs net iets rauwer is, en Dylans stem ook mooier en minder doorrookt klinkt.

VAN CAUWENBERGHE: De voorstelling begint zoals het idee voor de creatie ontstond, met een banaan en *One More Cup of Coffee*. Vervolgens danst Lisbeth op elke song een choreografie die past bij de structuur of de inhoud ervan. Van *It's All Over Now*, *Baby Blue* over *It's Alright, Ma (I'm Only Bleeding)* tot

zijn mooiste song: *Sad Eyed Lady of the Lowlands*.

Hoe gaat u daarbij te werk?

GRUWEZ: Ik zocht telkens naar een beeld of een zin vanwaaruit ik de dans kon opbouwen. Het ritme van *The Ballad of Hollis Brown*, bijvoorbeeld, doet denken aan een draaiende langspeelplaat. Tijdens dat nummer draai ik voortdurend om mijn as. In de videoclip van *Subterranean Homesick Blues* toont Dylan op tekstbordjes wat hij zingt. Dan dans ik elk woord van die song. Maar vaak is de link tussen song en dans subtieler. **Staat er geen protestsong op het programma?**

VAN CAUWENBERGHE: We gaan bewust niet de politieke toer op. Een van Dylans bekende protestsongs, *Masters of War*, hebben we na lang twijfelen geschraapt. John Lennon zei ooit: *'It's not important to understand what Bob Dylan sings but how he sings it.'* Dat laten we horen en zien.

GRUWEZ: Door die songs in een zo intiem mogelijke ruimte te dansen, kan het publiek ze beter beluisteren. Daarom spelen we de voorstelling enkel na tien uur 's avonds in zo klein mogelijke zaaltjes. We willen een genereuze voorstelling maken waarvan je als toeschouwer – en als performer – kunt genieten. Daar is soms nood aan. Er is al zoveel hard en koud theater.

Dat klinkt als een feestje.

GRUWEZ: (*grijnst*) Het is ook een ode aan de magische manier waarop wij samenwerken. Maarten weet precies welke muziek hij moet draaien om me te laten dansen. Als we repeteren, doen we dat soms gewoon in zijn woonkamer. Met veel pintjes. In die sfeer willen we het publiek onderdompelen.

Els Van Steenberghe

Lisbeth Gruwez dances Bob Dylan is vanaf 9 december in België te zien. www.voetvolk.be